

FOTO BOVEN
De lampen boven de balie.

FOTO ONDER
De stellingkast op de eerste verdieping, met erboven de ledichtlijn.

Nieuw leven voor de Nieuwe Sluis

Na een grondige restauratie is de vuurtoren van Breskens heropend als educatief centrum en expositieruimte voor culturele, maritieme en educatieve activiteiten. Cindy De Maesschalck van Studio Oh! ontwierp een interieur dat qua vorm nauw aansluit bij de architectuur van de toren, en liet zich voor de kleuren inspireren op de omgeving.

De zwart-witte vuurtoren van Breskens is de oudste nog bestaande gietijzeren vuurtoren in Nederland. De toren bestaat uit een achzijdige romp met een balustrade en een lichthuis met koepel en draailicht. De toren, officieel 'sectorlicht Nieuwe Sluis', werd gebouwd in 1866-1867 naar ontwerp van de Rotterdamse architect Quirinus Harder. In 2011 werd de vuurtoren buiten gebruik gesteld en sloop dreigde. Dankzij de inzet van de Stichting Vuurtoren Breskens werd het rijksmonument gered, en dit voorjaar werd de restauratie voltooid.

Licht

Al in het plan van aanpak uit 2012 werd aangegeven dat voor de herinrichting van het interieur vanwege de bijzondere vorm

TEKST Rutger van Oldenbeek
 FOTOGRAFIE Limit Fotografie, Jan de Carpentier

Opdrachtgever **Stichting Vuurtoren Breskens**
 Interieurontwerp **Studio Oh!, Koewacht; Cindy De Maesschalck**
 Lampen en balie **Lid Stichting Vuurtoren Breskens**
 Stellingkast **Constructiebedrijf van Vugt, Breskens**
 Ledlijn **Elektra 21, Terneuzen**
 Foto's lampen **Sander Martens**
 Sponsoring ontwerp **Pot Interieur, Axel**

van de toren een interieurarchitect nodig was. Hiervoor werd Cindy De Maesschalck gevraagd, die de opdracht verkreeg naar het winnen van een ontwerpwedstrijd. Zij was hiervoor uitgenodigd naar aanleiding van een masterclass bij Pot Interieur in Axel met als thema 'licht', waarbij een link werd gelegd tussen lamp Lotek van Benno Premesela en de Nieuwe Sluis. De Maesschalck won de wedstrijd omdat ze volgens de stichting 'oplossingen aandroeg, waaraan in een eerder stadium niet eens was gedacht'. Aan haar de opdracht een interieur te ontwerpen dat het beste

paste bij de vuurtoren en de doelen die het gebouw in de toekomst zou dienen, waarbij de sfeer van het gebouw gehandhaafd moest blijven. Belangrijke bijkomende voorwaarde was dat het publiek komend van beneden en boven, elkaar op iedere vloer moest kunnen passeren. "Dat lijkt simpeler dan het is", vertelt De Maesschalck, "omdat de 28,5 m hoge toren op de begane grond een doorsnee heeft van minder dan 4,5 m. Ook worden de ruimten kleiner naarmate men hoger komt – omgekeerd evenredig daaraan is natuurlijk het uitzicht." Om voldoende ruimte voor de bezoekers over te houden, moesten de interieurelementen dus compact zijn.

Scheepsbouw

Op de begane grond is de ontvangstruimte met balie, die zo is vormgegeven dat er maximaal ruimte overblijft voor de bezoekers en er tevens de nodige opbergruimte is. De balie is gemaakt van mahonie in combinatie met gelakt hout; het gebruik van mahonie is geïnspireerd op de scheepsbouw, dat van de kleuren op de het water, de lucht en het zand in de omgeving van de vuurtoren. Aan het plafond hangen vijf vijfhoekige lampen, aan de binnenzijde voorzien met beelden van respectievelijk aarde, vuur, water en lucht, en de vijfde van licht van de toren zelf. De buitenzijde van de lampen is weer van mahonie; de lampen en de balie werden vervaardigd door een lid van de Stichting Vuurtoren Breskens, een voormalige jachttimmerman. Als algemene verlichting ontwierp De Maesschalck een dunne ledlijn die de achthoekige vorm van de toren volgt, die op elke verdieping wordt herhaald. Op de eerste verdieping is een ruimte voor wisseltonstellingen en hier maakte De Maesschalck een open stellingkast die ook weer de vorm van de toren volgt. "De kast is een rechtstreeks antwoord op de centrale kolom die deel uitmaakt van de bestaande constructie. Dit resulteert in voldoende circulatieruimte voor een toch al beperkte groep bezoekers." In de kast kunnen voorwerpen kunnen worden geëxposeerd, momenteel zijn er foto's van de vuurtoren op aangebracht. Niet in het ontwerp van De Maesschalck ten slotte zat de glazen wand op de begane grond met daarop een gedicht van buurtbewoner B.A. Ryckaert over de Nieuwe Sluis. Maar stelt ze, "Dat past prima, het geeft mooi het gevoel aan dat veel mensen bij de vuurtoren hebben." En hoewel de toren niet meer voor de scheepvaart wordt gebruikt, brandt ook het licht in het lichthuis weer.

www.studiooh.nl

FOTO LINKS
De balie van bovenaf gezien.

FOTO RECHTS
Het gedicht op de glazen wand, met op de achtergrond de balie.

FOTO ONDER
De vuurtoren van Breskens.

